

України, бо вітчизняні банки практично не використовують їх у своїй діяльності з причини недостатнього розвитку ринку цінних паперів в Україні.

Більш прийнятним для України є хеджування валютного ризику за допомогою «валютного кошика», що встановлює взаємозв'язок між валютою платежу за контрактом та певним набором валют, тим самим, знижуючи ризик різкої зміни платежу.

Наступним прийнятним методом хеджування для України – є валютний арбітраж, тобто вибір найбільш прийнятної кон'юнктури ринків перед здійсненням операцій з валютою.

Також досить поширеним методом для України – є обмеження на валютному ринку, які використовуються для його стабілізації за умови неможливості результативного використання ринкових методів регулювання грошово-кредитного ринку. Національний банк України виходить з необхідності поетапного усунення валютних обмежень і контролю за рухом капіталу. У разі посилення напруги на валютному ринку та виникнення ризиків для фінансової системи Національний банк може тимчасово посилити валютні обмеження [2]. Даний метод боротьби з валютними ризиками розглянутий при прийнятті пропозицій стосовно розроблення основних засад сучасної грошово-кредитної політики України [3].

Отже, в сучасних умовах валютні відносини відіграють велике значення. Саме тому тема мінімізації валютних ризиків українських підприємств за допомогою різноманітних, прийнятних для України, методів усунення валютних ризиків має актуальне значення. Разом з тим, український ринок цінних паперів постійно розвивається та вдосконалюється, це надає змогу використовувати нові методи хеджування валютних ризиків, які поширюються та активно використовуються закордоном. Це в майбутньому дозволить українським підприємствам обирати найбільш гнучкий та комфортний метод мінімізації валютних ризиків при здійсненні міжнародних операцій.

Література:

1. Вербіцька І.І. Хеджування валютних ризиків / І.І.Вербіцька// Міжнародний науково-виробничий журнал.- 2013.- №4. – С. 374-380.
2. Касімова Ю.П. Шляхи зниження валютних ризиків в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://libfor.com/index.php?newsid=2766>
3. Пропозиції стосовно розроблення Основних засад грошово-кредитної політики на 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=15945839>.

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

Дем'янчук М.А.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Мітєва М.В.

студентка 1 курсу магістратури,

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Фінансова стратегія банківської установи являє собою систему довгострокових цілей фінансової діяльності банківської установи, які визначаються її фінансовою

ідеологією, і найбільш ефективних шляхів їх досягнення. Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що ефективність діяльності економічних суб'єктів в значній мірі визначається їх фінансовою стратегією. Необхідність розробки фінансової стратегії банківської установи визначається рядом умов. Найважливішим із таких умов є інтенсивність змін факторів зовнішнього фінансового середовища. Висока динаміка основних макроекономічних показників, пов'язаних з фінансовою діяльністю банківської установи, темпи технологічного прогресу, часті коливання кон'юнктури фінансового ринку, непостійність державної економічної політики і форм регулювання фінансової діяльності не дозволяють ефективно управляти фінансами банківської установи на основі лише раніше накопиченого досвіду і традиційних методів фінансового менеджменту.

Методологічні, методичні й організаційні аспекти фінансової стратегії досліджуються такими українськими та зарубіжними вченими як: Х. Віссема, Р. Кох, Г. Мінцберг, В. Катькало, В. Єфремов, І. Парасій-Вергуненко, І. Смолін, З. Румянцевой та інших науковців. Проте зважаючи на стрімкі зміни вітчизняної економіки, які породжують нові проблеми і від вирішення яких залежить стабільність та дієвість банківських установ, фінансова стратегія набуває все більшої актуальності. Тому метою роботи є розкриття сутності, мети, напрямків, інструментів реалізації фінансової стратегії банківської установи.

Головним інструментом забезпечення фінансового розвитку комерційного банку є його фінансова стратегія. Вона є невід'ємною частиною загальної стратегії банку, іншими словами, це підсистема корпоративної стратегії розвитку у вигляді довгострокової програми конкретних дій з формування та використання фінансових ресурсів банку для досягнення стратегічних конкурентних переваг [1].

Фінансова стратегія банку передбачає визначення відносин із зовнішнім середовищем – фінансовими, страховими, кредитними організаціями, акціонерами, фінансовим ринком взагалі.

Під фінансовою стратегією банку розуміють ту частину його фінансової діяльності, що розрахована на строк більше одного року і завдання якої загалом зводяться до генерування позитивного фінансового результату [2].

Метою стратегічного фінансового планування є визначення перспектив його розвитку на протязі досить тривалого (кілька років) періоду, яке повинно забезпечити бажаний і необхідний рівень загальних фінансових показників.

Загальна фінансова стратегія банку деталізується через низку конкретних стратегій, спрямованих на розроблення стратегічних рішень у визначеному сегменті фінансової діяльності банку [1]. До конкретних фінансових стратегій належать такі як нарощування капітальної бази банку; розширення депозитної бази; кредитування; інвестування; стратегії розвитку інших фінансових операцій банку (факторингових, лізингових, розрахункових, операцій з пластиковими картками тощо). Зазвичай конкретні фінансові стратегії банку нерівнозначні, а тому можуть мати ієрархічну підпорядкованість [3].

Виділяють наступні напрямки фінансової стратегії банку [4]: дивідендна політика, депозитна політика, кредитна політика, політика забезпечення поточної ліквідності, емісійна політика, фондова політика, процентна політика.

Для досягнення поставлених цілей банківській установі необхідна фінансова стратегія, наявність якої позитивно відбивається на загальних економічних результатах і дозволяє забезпечити всі напрямки розвитку установи необхідними

фінансовими ресурсами. При її розробці можливі різні варіанти, але для будь-якого з них буде потрібно визначити термін планування, намітити основні фінансові цілі і способи їх досягнення. Не менш важливим є контроль за реалізацією стратегії, що дозволяє оцінювати ефективність діяльності, виявляти відхилення від запланованого результату і коригувати стратегію на наступні періоди.

Інструментом реалізації фінансової стратегії банку служать бюджети, тобто плани проведення банківських операцій (за обсягами, тривалістю, структурою) з урахуванням майбутніх доходів і витрат банку в цілому та його окремих структурних підрозділів. Бюджети формуються з огляду на фактичні значення фінансових показників з орієнтацією на стратегічні цілі та завдання банку у фінансовій сфері. Періодичний контроль за виконанням бюджетів дає можливість виявити відхилення від запланованого сценарію та коригувати план чи стратегію [3].

Отже, ефективно побудована фінансова стратегія банківської установи дозволяє не тільки забезпечити банки фінансовими ресурсами і оптимізувати ризики, але і визначити пакет стратегічних цілей для подальшого ефективного розвитку.

Література:

1. Вовчак О. Фінансова стратегія розвитку банку як передумова ефективності його діяльності./О. Вовчак., Н. Меда//Банківська справа: Науково-практичне видання. – Київ.– 2015.– С. 80-100.

2. Єгоричева С. Інноваційні стратегії банків: сутність та класифікація / С. Єгоричева// Банківська справа. – 2013. – С. 20-67.

3. Дослідження корпоративного управління у банківському сектору України [Електронний ресурс]. – Міжнародна фінансова корпорація, 2011. – Режим доступу : <http://www.ifc.org/ukraine/>.

4. Свящук В.А. Финансовая стратегия коммерческого банка: теоретические основы [Электронный ресурс]/ В.А. Свящук. – Современные научные исследования и инновации. – 2013.–№ 3. – Режим доступу: <http://web.snauka.ru/issues/2013/03/22763>.

ЛІЗИНГ ЯК СПОСІБ ФІНАНСУВАННЯ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ

Дем'янчук М.А.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Нагорний В.С.

студент 4 курсу, напряму підготовки «Фінанси і кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин, кожна організація рано чи пізно приходять до рішення про диверсифікації діяльності, розширення продуктової лінійки, масштабування бізнесу. Тому важливе значення набуває вибір оптимальної структури форм фінансування підприємств. Фінансування підприємств здійснюється за рахунок власних і залучених коштів. Одним з ефективних інструментів фінансування різних операцій з купівлі машин, обладнання та інших товарів, пов'язаних з реалізацією інноваційних проектів, є